

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/366/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715212281
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715212281.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti žalovanej W. O., A.. XX. XX. XXXX, W. P., A. S. XXX/X, S.. Č.. W. O., J.. C. O. X v konaní o zaplatenie 8 972,32 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 8 039,61 € spolu s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 16. 07. 2015 do zaplatenia sa zastavuje.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žalovanej sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27. 08. 2015 sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka a.s. so sídlom v Bratislave proti žalovanej domáhala zaplatenia sumy 8 972,32 € spolu s 8,05 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 16. 07. 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Banka žalobu odôvodnila tou skutočnosťou, že žalovanej poskytla úver prostredníctvom kreditnej karty, kedy dňa 13. 08. 2004 uzavrela so žalovanou zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s., na základe ktorej sa zaviazala žalovanej poskytnúť kreditnú kartu na v zmluve uvedenom účte a poskytla žalovanej úver s dohodnutým úrokom vo výške 16,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 4 800 € a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku v sume 160 €. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok bola banka do 5 pracovných dní po skončení príslušného mesiaca vystaviť a odoslať žalovanej informáciu z jej informačného systému o obratoch s rozpisom transakcií poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty, a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, informáciu o výške povinnej splátky, účet v prospech ktorej má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina bola vyhotovená z bankového informačného systému, pričom žalovaná ako klient banky ju automaticky potvrdzovala tým, že do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručila banke písomnú reklamáciu. Dlžný zostatok je potom celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty. Žalovaná neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, mala zlú platobnú disciplínu. Preto banka ku 24. 07. 2015 vystavila nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom pohľadávky voči žalovanej ku dňu 30. 06. 2015, kde bol konečný zostatok na úhradu vo výške 1 195,96 €. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje 8 972,32 €.

3. Podaním z 08. 12. 2015 navrhoval žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku prostredníctvom svojho právneho zástupcu zámenu v osobách strán na strane žalujúce, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01. 10. 2015, ktorú uzavrel ako postupník so Všeobecnou úverovou bankou a.s.

ako postupcom, a na základe ktorej bola na žalobcu uvedeného v záhlaví tejto žaloby postúpená aj pohľadávka voči žalovanej. Na dôkaz tejto skutočnosti predložil tiež zmluvu o postúpení pohľadávky.

4. Súd zámenu v osobách strán na strane žalujúcej pripustil uznesením sp. zn. 10C/366/2015 zo dňa 15. 02. 2016, ktoré bolo zaslané tak pôvodnému ako aj novovstupujúcemu žalobcovi. Súčasne bol žalobca vyzvaný, aby špecifikoval z čoho pozostáva uplatnená pohľadávka.

5. Novovstupujúci žalobca podaním zo dňa 06. 04. 2016 urobený prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdu oznámil, že sankčná úroková sadzba znamená výšku úrokov z omeškania, ktoré boli stanovené podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba a, ktorou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti. Sankčná úroková sadzba je 5,05 % ročne. Žalovaná suma vo výške 8 972,32 € pozostáva z rozdielu medzi debetnými operáciami vo výške 20 272,07 € a kreditnými operáciami v sume 11 299,75 €. Debetné operácie predstavujú výber v hotovosti z bankomatu, platbu kartou a prevod dlžného zostatku vo výške 12 232,46 €, poplatky vo výške 889,91 € a riadne úroky vyčíslené vo výške 6 135,97 € ako aj úroky z omeškania v sume 1 013,73 €. Kreditné operácie predstavujú úhrady splátok od žalovanej.

6. Potom, čo súd na pojednávaní dňa 10. 11. 2016 žalujúcu stranu upozornil na skutočnosť, že podľa názoru súdu zmluva pripojená do spisu nemá náležitosti úverovej zmluvy odpovedal žalobca podaním zo dňa 11. 11. 2016, z ktorého vyplynulo, že pôvodný veriteľ vzhľadom na povahu produktu listom zo dňa 01. 09. 2012 vyhlásil predčasnú splatnosť dlžného zostatku. Vzhľadom k tomu si žalobca mohol uplatniť svoje právo až od 18. 09. 2012, preto namieta konštatovanie súdu, že nárok žalobcu je premičaný, nakoľko žaloba bola podaná 25. 08. 2015. V danom prípade došlo listom z 01. 09. 2012 k predčasnemu zosplateniu dlžnej sumy, preto je nutné posudzovať otázku premičania vo vzťahu k predmetnému úkonu. Žalobca nesúhlasí s posúdením premičania v súvislosti s dátumom poslednej debetnej operácie z účtu. Žalobca si nemohol na súde uplatniť svoj nárok skôr ako došlo k ukončeniu úverovej zmluvy listom z 01. 09. 2012 a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. 07. 2008 sp. zn. 4Cdo/146/2008. Do spisu ešte pripojil oznámenie banky o vyhlásení predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 01. 09. 2012 a kópiu doručanky, podľa ktorej žalovaná toto oznámenie prevzala 07. 09. 2012.

7. Ešte pred týmto pojednávaním podaním zo dňa 31. 10. 2016 žalujúca strana žalobu zobrala späť v rozsahu sumy 8 039,61 € spolu s príslušným úrokom z omeškania s odôvodnením, že žalovaná čerpala z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 12 232,46 € a vykonávala úhrady v celkovej výške 11 299,75 €, teda zostala neuhradená suma 932,71 €. Túto sumu žiadala žalujúca strana zaplatiť spolu s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 16. 07. 2015 do zaplatenia a vo zvyšku uplatneného nároku žiadala konanie zastaviť.

8. Žalovaná k čiastočnému späťvzatiu žaloby nemala žiadne námietky a preto súd v rozsudku v zmysle ust. § 145 ods. 2 C. s. p. konanie v tejto časti zastavil.

9. O zvyšku uplatneného nároku súd rozhodoval na základe dôkazov, ktoré boli v konaní produkované predovšetkým žalujúcou stranou, čiže prečítal zmluvu uzavretú medzi pôvodným veriteľom a žalovanou, protokol o poskytnutých údajoch, výpis z úverového účtu a korešpondenciu medzi bankou a žalovanou, ktorú naposledy pripojil žalobca.

10. Žalovaná sa nevedela vyjadriť k dôvodnosti žaloby ani k výške pohľadávky, ktorú naposledy žalobca voči nej uplatňoval. Prenechala rozhodnutie na súd a pre prípad, že by ju súd predsa len zaviazal k zaplateniu nejakej sumy, žiadala povolenie splátok dlhu s poukazom na svoju zlú finančnú situáciu.

11. Súd pri rozhodovaní o zvyšku uplatneného nároku, vychádzajúc z predložených dôkazov, dospel k presvedčeniu, že žaloba nie je dôvodná ani vo zvyšku uplatneného nároku a to z nasledovných dôvodov:

12. Pôvodný žalobca predložil zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty Quatro Premium č. 0001714009, ktorú uzavrela Všeobecná úverová banka a. s. zastúpená akciovou spoločnosťou Slovenské kreditné karty so sídlom v Kežmarku. Zmluva (č. I. 6 spisu) bola podpísaná žalovanou 13. 08. 2004 a pracovníčkou zástupcu banky 21. 06. 2004. Je zrejmé, že bola uzavretá na formulári vyhotovenom bankou, ktorá ako navrhovateľ tejto zmluvy tlačivo vyplnila a predložila na podpis

žalovanej. V časti I zmluva obsahuje osobné údaje žalovanej a časť II mala obsahovať údaje o úvere, teda výške úverového rámca, údaje o výške mesačnej splátky a skutočnosť, či je úver poistený alebo nie. Zmluva však nemá vyplnené tieto údaje. Nie je z nej zrejmé, aký úver, v akej výške je žalovanej vôbec poskytovaný a aká by mala byť výška mesačnej splátky. Nedostatok základných údajov o výške poskytovaného úveru, resp. úverového rámca nemohli podľa presvedčenia súdu zhojiť ani rok neskôr podpísané návratky zasielané žalovanou na adresu zástupcu banky, teda obchodnej spoločnosti Slovenské kreditné karty a.s. so sídlom v Poprade, z ktorých vyplýva, že bol schválený úverový rámec vo výške 39 000 Sk (v januári 2005), resp. neskôr v decembri 2006 57 000 Sk pri novej mesačnej splátke 1 900 Sk. Základná zmluva, ktorá obsahovala základné podmienky právneho vzťahu, ktorý na jej základe mal medzi bankou a žalovanou vzniknúť však nemala, podľa presvedčenia súdu podstatné náležitosti úverovej zmluvy a preto na základe tlačiva podpísaného stranami naposledy 13. 08. 2004 medzi bankou a žalovanou platná úverová zmluva vzniknúť nemohla.

13. Právny vzťah medzi bankou a žalovanou sa v roku 2004 spravoval ustanoveniami § 497 a nasl. Obch. zák., ktorý predstavoval základný právny rámec pre úpravu úverovej zmluvy. Súčasne však, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa profilovala ako spotrebiteľka (v konaní nebolo preukázané, že by finančné prostriedky od banky čerpala na podnikateľské účely) mal sa úverový vzťah medzi bankou a žalovanou spravovať aj ustanoveniami Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v auguste 2004, keď úverová zmluva vznikla, resp. jej tlačivo bolo stranami podpísané.

14. Podľa § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. K vzniku zmluvy o úvere dochádza dohodou strán o podstatných častiach zmluvy, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky dlžníkovi v jeho prospech v sume, do ktorej veriteľ poskytne úver a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky.

16. V zmysle § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

17. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že platná zmluva o spotrebiteľskom úvere nevznikne, ak sa zmluvné strany v písomnej podobe forme nedohodnú aspoň na podstatných náležitostiach úverovej zmluvy, ktorými je predovšetkým určenie sumy, do ktorej veriteľ poskytne úver. Táto podstatná náležitosť úverovej zmluvy v tlačive, ktoré žalujúca strana súdu predložila (č. I. 6 spisu) absentuje.

18. Na základe týchto skutočností súd dospel k presvedčeniu, že zmluva o vydaní a používaní pôžičkovej karty Quatro Premium čísla uvedeného v žalobe podpísaná reprezentantom banky 21. 06. 2004 a žalovanou 13. 08. 2004 platne uzavretá nebola, nakoľko neobsahovala podstatnú náležitosť úverovej zmluvy. Ak banka na základe tohto dokumentu žalovanej poskytovala v nasledujúcich rokoch finančné prostriedky, poskytovala ich na základe neplatne dvojstranne uzavretého úkonu, neplatne uzavretej zmluvy a preto na strane žalovanej možno hovoriť v prípade prijatia takýchto finančných prostriedkov od banky, len o bezdôvodnom obohatení, ktoré sa potom spravuje ustanoveniami § 451 až § 459 Obč. zák. (zák. č. 40/1964 Zb.).

19. Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. V prípade žalovanej nepochybne išlo o prijatie plnenia z neplatného právneho úkonu.

22. V čase rozhodovania súdu platilo ust. § 5b Zákona na ochranu spotrebiteľa, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

23. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 100 ods. 2 Obč. zák., premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

25. Podľa § 100 ods. 3 Obč. zák., nepremľujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

26. Podľa § 107 ods. 1 Obč. zák., právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (subjektívna premlčacia doba).

27. Podľa § 107 ods. 2 Obč. zák., najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28. Súd sa oboznámil s prehľadom na účte, z ktorého žalovaná čerpala finančné prostriedky od 01. 01. 2009 až do 30. 06. 2015 (č. l. 11-21 spisu) a takto súd zistil, že žalovaná posledné čerpanie z úverového účtu uskutočnila 21. 03. 2012, následne boli na úverovom účte pripisované už len bankové poplatky, štandardné úroky, náklady vymáhania pohľadávky, sankčné úroky, prípadne občasné úhrady žalovanej. Je nutné konštatovať, že vzhľadom na neplatné uzavretie úverovej zmluvy žalobca a jeho predchodca nemajú nárok na akékoľvek poplatky banky, nemajú nárok ani na štandardné úroky, ktoré mali byť údajne v úverovej zmluve dohodnuté a pokiaľ ide o sankčné úroky alebo úroky z omeškania, prípadne iné náklady na vymáhanie pohľadávky, tieto v zmysle ust. § 121 ods. 3 Obč. zák. sú len príslušenstvom pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia a premlčujú sa s pohľadávkou, ktorej príslušenstvom sú. Súd preto konštatoval, že žalovaná sa naposledy obohatila čerpaním finančných prostriedkov od banky predchodcu žalobcu v období viac ako tri roky pred podaním žaloby, z čoho vyplýva, že akýkoľvek nárok žalobcu na vrátenie čo i len časti čerpaných prostriedkov pred dňom 27. 08. 2012 bol premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe a preto nie je možné žalobcovi, ako právnenému nástupcovi banky, ktorý sa stal veriteľom údajnej pohľadávky voči žalovanej, priznať ani len zvyšok sumy uplatňoval (avšak bližšie nešpecifikoval), teda nebolo mu možné priznať sumu 932,71 € s požadovaným úrokom z omeškania a to pre premlčanie nároku.

29. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

30. Žalovaná v konaní proti žalobcovi bola plne úspešná, mala by právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, keďže však žalovanej trovy v konaní nevznikli, resp. ich nárok proti žalobcovi neuplatnila, súd rozhodol tak, že úspešnej žalovanej sa proti neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.